

[Krag.]

Derfor har vi stillet de Krav, der er opført i vor Betænkning under Punkterne 1—5. Jeg skal ikke gentage disse Krav her, skønt det for saa vidt kunde være af Interesse paa ny at faa dem frem i Rigsdagstidenden. De dækker jo i alt væsentligt de Krav, der var indeholdt i den Dagsorden, som vi stillede, og som jeg nylig har omtalt. De Ændringsforslag, vi stiller, gaar i videst mulig Udstrækning ud paa at opfylde disse Krav, som er Landbrugets Krav, Krav, som Landbruget stiller med fuld Ret, og ogsaa Krav — derom føler jeg mig fuldt overbevist —, som vil møde udtalt Forstaaelse i vide Kredse af Befolkningen, ogsaa uden for Landbruget, thi saa meget Retsind er der dog tilbage i den danske Befolkning, at deres Tal er mindre, end Socialdemokraterne tror, som ønsker at leve paa det nødstedte Landbrugs Bekostning derved, at Nødvendighedsartikler leveres dem til dagligt Forbrug til for Producenterne, for Landbrugerne tabgivende Priser. Overalt, hvor Regeringen gaar ind paa den Linie, som vi mener maa følges, møder vi den med udtalt Forhandlingsvilje; det har vi ogsaa vist under de Udvalgsforhandlinger, som nylig er afsluttet. Men desværre er jo Forholdet dette, at paa betydende, ja, jeg kan sige afgørende Punkter, har Regeringens Forhandlingsvilje over for os svigtet, og det kan jeg forsikre, at hvor Regeringen gaar Veje, som vi mener er skadelige, vil den møde vor ubetingede Modstand, og hvor den vender det døve Øre til — og det har den hidtil gjort over for visse af vore Krav —, vil vi raabe dem ind i dens Øre saa stærkt og saa længe, at den endelig maa høre os eller maa høre Vælgerdommen, og hvorledes denne i saa Tilfælde vil falde ud, nærer jeg ikke nogen Tvivl om. (Afbrydelse af Statsministeren). Statsministeren siger: Vi heller ikke! Ja, jeg kommer til at tænke paa Konen med Æggene; det endte jo med, at hun sad i Muddergrøften, da hun troede, hun var blevet Vorherre selv. (Afbrydelse: Det var ikke hende!). Naa, det var Konen med Fiskene. Nej, det lader sig ikke gøre at stampe mod det økonomiske Livs elementære Krav; mod dem kan der ikke længe regeres, det vil ogsaa den højtærede Statsminister lære. Og der kan i et Landbrugsland som Danmark i Længden ikke styres paa Basis af et Hovederhverv; der bæres oppe af andre Samfundsklassers Støtte.

Det er ogsaa ud fra disse Forudsætninger, vi er gaaet ind i den Forhandling,

der er ført i Udvalget. Vi har ganske kunnet slutte os til Konverteringsforslaget under Afsnit I. Jeg skal ikke omtale de stillede Ændringsforslag, de er begrundet fra vor Side. I et Møde, som, kan jeg sige, afholdtes uden for Kredsen af Udvalgsmøder, fremkom den højtærede Indenrigsminister med et helt nyt Forslag angaaende Renteydelse af Hypotekforeningslaan, et Forslag, som findes i Ændringsforslagsrækken under Nr. 8. Vi kan tiltræde dette Forslag som en væsentlig Forbedring i Sammenligning med, hvad den højtærede Indenrigsminister oprindelig har foreslaaet. Der er ikke nogen Tvivl om, at den frivillige Konvertering er ført saa langt frem, som Ombytningsmaterialet i Obligationer i det hele taget har muliggjort, og derfor billiger vi fuldt ud, at man gaar videre ad den Vej, der nu er anvendt. Jeg beklager, at Forholdene her i Landet ikke muliggør en endnu lavere Rente. I vide Kredse forlanger man, og med ikke ringe Ret, en yderligere Rentereduktion, men Forholdet er det, at Vanskelighederne er for store, Pengemidlerne for smaa. Regeringen har jo aldrig villet laane Øre til det Tilpasningskrav, som er rejst fra vor Side med Hensyn til Sænkning af Udgiftsniveauet i den offentlige Husholdning, og Følgen er blevet en Skatte-, Laane- og Rentepolitik fra det offentlige Side, som danner en uoverstigelig Barriere, i hvert Tilfælde for Øjeblikket, for en yderligere Sænkning af Obligationsrenten og derigennem ogsaa stiller sig hindrende i Vejen for en yderligere Sænkning af det almindelige Renteniveau. Men Regeringen har jo aldrig villet høre, dens Partier heller ikke, og nu maa saa Renteyderne føle.

Det er imidlertid nødvendigt i denne Forbindelse at faa Klaring paa, hvorledes det stiller sig med det finansielle Fundament for Forslaget. Nationalbanken, Hovedbankerne, et Par Provinsbanker og Bikuben har, efter hvad der meddeles Rigsdagen, udtalt Velvilje med Hensyn til Tilvejebringelse af det fornødne finansielle Grundlag, men en endelig Ordning er, i hvert Tilfælde endnu, ikke tilvejebragt. Der har, ogsaa under Udvalgsforhandlingerne, gaaet Rygtter om, at visse nye Vanskeligheder er opstaaet, og jeg synes, det er ønskeligt, at man her faar Rede paa, hvorvidt dette er Tilfældet eller ej. I Bilag 13 til Betænkningen siges det af Nationalbanken, at der er opnaaet Tilsagn fra de tre Hovedbanker, Bikuben og to Provinsbanker, men saa fortsætter man:

„Det har ikke været anset for opportunt at føre Forhandlingerne videre, før